

GK 318 / 232 (swu)

34524

W X R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 15 lutego 1952 r.

Sąd Wojewódzki dla województwa warszawskiego w Warszawie
Wydział IV Karny - w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia woj. Szabikowski Mieczysław

Zawnicy Polit Józef i Nowacki Jan

Protokolarz Tomaszewski Mieczysław

w obecności Wiceprokuratora Wojtulewicz

rozpoznający w dniu 15 lutego 1952 r. sprawę:

1/ Leszczyńskiego Jana - urodz. 1.VI.1905r. w Budach Kumińskich,
syna Ignacego i Felicy z Matysiaków,

o s k a r ż o n e g o o d o, że:

wiosną 1944 r./daty bliżej nie ustalono/, na terenie gromady Budy Kumińskie gm. Jakubów, pow. Mińsk Maz. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego ujął i oddał w ręce policji granatowej 4 - ch obywateli narodowości żydowskiej o nieustalonych nazwiskach w następstwie czego zostali rozstrzelani przez policję granatową,

t.j. o czyn, przewidziany w art. 1 p.2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944 r.

2/ Sobótkę Zygmunta - urodz. 21.XI.1906 w Budach Kumińskich
syna Władysława i Julienne z d. Benkiewicz

o s k a r ż o n e g o o d o, że:

wiosną 1944 /daty bliżej nie ustalono/ na terenie gromady Budy Kumińskie gm. Jakubów pow. Mińsk Mazowiecki - idąc na rękę władzy państwa niemieckiego działał na korzyść osób przemieszczanych przez władze niemieckie ze wsi w kierunku miast w ten sposób, że powiadomił posterunek policji granatowej w Kaluszyńce, że we wsi Budy Kumińskie ukrywają się 4 - y osoby narodowości żydowskiej, w wyniku czego zostali rozstrzelani przez przybyłą tam policję granatową,

t.j. o czyn, przewidziany w art. 1 p.2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944 roku

O s a d z a k a i

Osoby oskarżonych z postawionych im zarzutów uniewinnia. Koszta postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IV 2k 108/51

Protokół rozprawy głównej.

Dnia 20 marca 1951 r.

Sąd ^{Hofu} ~~Apelacyjny~~ dla wojen ~~Okręgowy~~ karawickiego w H-lic

Sprawa Jana Denymyńskiego i Zygmunta Sobotki

oskarżonych z art. 1 § 2 Dkt. z dn. 31. VIII. 1944.

O b e c n i :

Przewodniczący Z. Frydelski

Sędziowie: J. Nymanowski

~~Jaśnie~~ A. Hierciś

Prokurator Mejerski

Protokolant A. Balcer

Wywołano sprawę o godz. 14 min. 20

Rozprawa odbyła się jaśnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżyciel prywatny¹⁾

jego pełnomocnik

Powód cywilny

jego pełnomocnik

Oskarżony²⁾ Jan Denymyński stawia się wraz ze swoim obrońcą adu. Mananem Wagnerem ustanowionym w sprawie - oraz osk. Zygmunt Sobotka stawia się - a nie Hani i jego obrońca z unjolu Franciszek Jankowski - co do którego obrońca osk. Jana Denymyńskiego adu. Wagner wyjaśnia że według posiadanej informacji adu. Jankowski zaraz na depokhie - a jego kym adu. Wagner uproszenia do objęcia chwilowego zastępstwa osk. Sobotki Mananem

Ze stron wezwanych na rozprawę nie stawili się:

¹⁾ Zbędne wyrazy druku należy skreślić.

²⁾ Obok nazwiska oskarżonego, który stawia się, należy wpisać nazwisko jego obrońcy.

Oskarżony podał co do swej osoby (art. 81 k.p.k.).

Imię i nazwisko (nadto nazwisko panienske mężatek i wdów); data urodzenia lub wiek; imiona rodziców; miejsce urodzenia; miejsce zamieszkania; obywatelstwo; pochodzenie społeczne i przynależność społeczna; zajęcie (zajęcie rodziców u nieletnich, męża u mężatek); wykształcenie; stan rodzinny (wolny, żonaty itp., liczba dzieci i ich wiek); stan majątkowy; służba wojskowa; przynależność do R. K. U.; ordery i odznaczenia; zaopatrzenie ze Skarbu Państwa (emerytalne, inwalidzkie itp.); stosunek do pokrzywdzonego; poprzednia karalność.

1) Jan Demunyski - jego dane osobiste na str. 6-ej

2) Marian Sobotka - jego dane osobiste na str. 28-yj.

Z wezwanych świadków i biegłych, stawili się wszyscy z wyjątkiem: św. Gołębiewskiego
Hofeiedra który jak wynika z odczytanej relacji - zmarł.

Strony zgodziły się na odczytanie protokołu św. Gołębiewskiego
Hofeiedra z akt śledztwa.

Sąd postanowił co do św. Gołębiewskiego, odczytać jego
protokoły ze śledztwa na str. 9-yj i 10-yj - w toku przesłuchu zgodnego.

Świadkowie zostali usunięci do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu
pozostali na sali (art. 300 k.p.k.).

Odczytano akt oskarżenia.

Oskarżony zapytany przez Przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu
i jakie wyjaśnienia chce złożyć sądowi, podał: osk. Jan Demunyski

Do tyny ryz nie rozumiem i wyjaśniam:
 Przed wojną tzn. przed 1939r. pracowałem u ojca
 na roli - początkowo razem - potem zaś, kiedy ois-
 bniłem pracować samodzielnie (u nasie
 okupacji) w Budach Kumińskich. Także w 1943r.
 zostałem ustanowiony przez gromadę Budów - idącym
 z Kumińskiem tego roku (1943) zgłosił się do mnie
 Kuc Jan nie żyjący już - robiąc mi wymówki że
 pniełbym się Żydów, rańców i Żydów i spado-
 chroniany - jednocześnie podał mi że u niego
 w lasce są Żydzi i nawet chętni abym z nim
 poszedł i ich zabrakł - ale ja wtedy odpowiedziałem
 mu, że jeszcze krótko jest miłe życie - wtedy
 Kuc poszedł sam do doprowadzenia owych Żydów -
 Kuc zameldował mi - a następnie poszedł abym
 poszedł do niego na żandarmerię, że został Żydami
 Żydzi. Ponieważ ja pierałem się i nie chciałem - Kuc
 odpowiedział mi: „jeżeli nie pojdiesz i nie za-
 melujesz to wydam ciebie i innych”. Ale u końca
 obiadu mi, że ani on, ani ja nie zameldujmy na post.
 żandarmerii - ale Sobotka - gonice gromady Budów -
 Kumińskie. Po tej rozmowie moje za dwie godziny
 przyjechała policja i Żydów przyprawionych przez
 Kucia - rozstrzelała.

Sąd wobec sprzeczności u zeznaniach ok. zeznań
 autoklu stwierdza a w dniu bliźniwym postanowił
 na zasadzie art 289 kpk - wyjaśnić jego zeznania
 z art 289 kpk na kartach 6-y i 7-y; 21-y i 22-y,
 32 i 33-y.

Następnie osk. na zeznaniach mu oświadczył, że
 w sprawie zeznań innej - w zgodzie z art 289 kpk

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 304 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie i biegli podali:

osk. denuncjński odpowiadając, gdyby u U.B. można było zeznawać tak cicho jak u zachoje u tej chwili i lekko to by było zupełnie inaczej!"

Przedmieniłam, że po zabiciu owych żydów prze-
położono ich na miejscu stracenia -
ale ponieważ miejsce to było wilgotne więc za zgodą
polity - ciała owych zabitych żydów zostały prze-
niezione u miejsce suche i tam pochowane - u tej chwili
przeniesienia ciała zabitych z miejsca mokrą na suche
ja również brałam udział. Ja osobiście udzielałam
kontakty z żydami - a objaśniało się to u tym że -

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie
zgodnie z przepisami art. 105 i 107 k.p.k. od świadków:

przechowywałam ich następnie u siebie okupacji
przechowywałam również między czasie u siebie u młodego
Mazur u Gestapo za okupant kachicki - który zatrudniał
u ^{Żydów} żydów - a ja jako polityk mieniłam o tym uadmiem
tenże, że żydów ukrywałam nie tylko u mnie ale i u
inni przez półtora roku u gospodarzy i ja o tym
również mieniłam.

Pozostałych świadków i biegłych strony zwolniły od przyrzeczenia. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przyrzeczenia.

Świadków ponownie usunięto do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 300 k.p.k.).

Każdego świadka używano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali:

W tym miejscu wobec zachodzącej kolizji interesów
miejscy osk; sąd uznaje że adw. Wagner, jako obrońcę
denuncjanta nie może reprezentować interesów osk.
Sobotki - a następnie wobec nieobecności adw. Sadurskiego
postanowił rozprawy w dniu chiziowym przenieść.

W tym miejscu adw. Wagner podaje że adw. Sadurski
w tej chwili broni w Sądzie Wojewódzkim w Bydgoszczy
w sprawie o skazanie w sprawie o skazanie w sprawie o skazanie
przebiegał że sprawa odbywająca się w tamtym Sądzie - przebiega
tak długo.

Sąd uznaje że obecność adw. Sadurskiego jako obrońcy
osk. Zygmunta Sobotki - jest konieczna na rozprawie - postanowił
rozprawy w dniu chiziowym przenieść do 24 kwietnia 1957
do godz. 9-ej rano - na który to termin przesłucha
co do oskarżonych oraz świadków ponownie.

Omówienie na str. 2-y zakr. i 33-y" nadp. pmi. sąd" no. 11.
4-y zakr. "złota" nadp. "złota" nadp. "złota".

Wszystkich obywateli gromady Budzy Kurnie

m. Jakubów Dąbrowski i Dobitka Zygmunt

zamieszkały w tymże gromadzie od nowożeńców
wychowujących się przy ojcu, do wieku dorobku
w wieku nie ożenionym, w jednym
odpowiedzieli zrodzajskich jak i politycznych co
wierzący wolnomyślnymi

Therese	Leszczyńska Dominika
Therese Sabina	Adamak Jodunga
Leszczyńska Bolesław	Adamak Kopin
Leszczyńska Eugenia	Gracjak Aniela
Leszczyńska Krystyna	Trzeciak Aleksandra
Altko Apollonia	Gryz Bolesław
Maliko Stanisław	Wojciecki
Maliko Aleksandra	Wojciech Władysław
Baranowska Maria	Wojciech Eugeniusz
Wojciechowski Stefan	Tafel Józef
Gryski Zygmunt	Wojciech Józef
Wojciechowski Aleksandra	Wojciech Józef
Franciszka Władysław	Wojciech Józef
Wojciechowski Józef	Wojciech Józef
Stanisław Władysław	Wojciech Józef
Polina Ehrenberg	Wojciech Józef
Wojciechowski Władysław	Wojciech Józef
Gryz Franciszek	Wojciech Józef

Saloch Stefan

Sabina Saloch

Wolinski Marian

Kyck Solikow

Marian Sabotka

Myron Tom

Juliana Sabotka

Ryszard Gienkowski

Wladyslaw Jan

Josef Adamiak

Wladyslaw
Jan

797 82

Sygn. akt IV 24 108/51

Protokół rozprawy głównej.

Dnia 24 kwietnia 1951 r.

Sąd Apelacyjny w Horsowie dla Hojcu Harnauskiego
Określony

Sprawa Jana denegimalego i Zygmunta Rabośki
oskarżonych z art. 152. Sekr. z dn. 31. VII. 1944r.

Obecni:

Przewodniczący A. Górski

Sędziowie: P. Fijałkowski M. Suchanek
Ławnicy:

Prokurator Hajdukiewicz

Protokolant A. Balcerek

Wywołano sprawę o godz. 10 min. 30

Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżyciel prywatny¹⁾

jego pełnomocnik

Powód cywilny

jego pełnomocnik

Oskarżony²⁾ denegimale Jan został deprowadowany

z milicji - oraz starsi są jego obrońcy, rumuński adw. Marian

Magner - oraz art. Zygmunt Rabośki został deprowadowany

z milicji - oraz starsi są jego obrońcy, rumuński adw. Francisc

Saduraru

Ze stron wezwanych na rozprawę nie stawili się:

¹⁾ Zbędne wypisy drukowe należy skreślić.

²⁾ Obok nazwiska oskarżonego, który stawiał się, należy wpisać nazwisko jego obrońcy.

Oskarżony podał co do swej osoby (art. 81 k.p.k.).

Imię i nazwisko (nadto nazwisko panięskie mężatek i wdów); data urodzenia lub wiek; imiona rodziców; miejsce urodzenia; miejsce zamieszkania; obywatelstwo; pochodzenie społeczne i przynależność społeczna; zajęcie (zajęcie rodziców u nieletnich, męża u mężatek); wykształcenie; stan rodzinny (wolny, żonaty itp., liczba dzieci i ich wiek); stan majątkowy; służba wojskowa; przynależność do R. K. U.; ordery i odznaczenia; zaopatrzenie ze Skarbu Państwa (emerytalne, inwalidzkie itp.); stosunek do pokrzywdzonego; poprzednia karalność.

Dane osobowe osk. demagogicznego k.k. 21 akt oledatwa
ojciec osk. rolnik na 38 morgowym gospodarstwie
osk. posiadający 3 ha ziemi

Osk. Sobolow 24 gromont - dane osobowe na k. 12 y
akt oledatwa - ojciec osk. zarządcy rolnik - na 17 a morgowym
gospodarstwie

Z wezwanych świadków i biegłych, stawili się wszyscy z wyjątkiem: si. Golsborskiego
Hojecelso - który jak wynika z wypowieści świadków
oraz odczytanej relacji zmał

Sąd co do n.p. świadków postanowił powołać
postanowienie w celu prowadzenia rozprawy

Świadkowie zostali usunięci do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu
pozostali na sali (art. 300 k.p.k.).

Odczytano akt oskarżenia.

Oskarżony zapytany przez Przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu
i jakie wyjaśnienia chce złożyć sądowi, podał: Osk. demagogiczny jak zapisany

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie

ny postoi

Następnie Pizenodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie

јун даје келијега нѣга. По одрѣсѣнѣмъ въпродѣлѣно
 мѣстѣнѣмъ въ Бѣлѣ. Кѣмѣнѣмъ 11 мѣну 1950г.
 прѣсѣнѣмъ въ Копѣнѣнѣмъ прѣсѣнѣмъ Бѣлѣнѣмъ
 Јѣлѣ нѣмѣнѣмъ гѣлѣ прѣсѣнѣмъ. Еѣлѣнѣмъ 10 нѣмѣнѣмъ
 1950г. 11. Б. П. нѣмѣнѣмъ дѣнѣмъ прѣсѣнѣмъ
 сѣнѣмъ прѣсѣнѣмъ. Пѣлѣнѣмъ 11.

Sąd w dniu niniejszym wydał wyrok art. 189 § 4 k.p.
w sprawie odczytać protokoły art. ze skutkiem
art. 21-4.

Świadków ponownie usunięto do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 300 k.p.k.).

Syniadowskie zeznali:

Obligatory in protocol in's just spooling

z prawda, góry w śluchcie przesuwaniu dół
jaki olbrzymi w górze - ale olbrzymi w śluchcie jest
inaczej.

Wol no myślić o 2.9.54 r. k. postanowił odczytać
protokoły z śluchta na 11-12 32-g.

Odk. wyjaśnia że odczytany mu protokół z 11-12
jest zgodny z prawdą - góry w śluchcie przesuwaniu
dół przyniesie.

Odk. dodatkowo wyjaśnia, że w czasie okupacji
w Niemczech w 1944 r. przed rozstrzelaniem był w
portali wstrzymania, miał szkodliwych, że
miał wstrzymania, ale nie miał szkodliwego, jak
winnik i zainicjował szkoły górske, które były
strasznie straszące i w nich wiele ciał
i rozstrzelanych.

Był w tym czasie rozstrzelany przez Niemców
przebywał w nim półtora do dwóch lat, które
wstrzymania były niełatwe, może być straszące
z tymi zdaniami.

Odk. Sobotko - Eymant wyjaśnia, że wstrzymania
są do wstrzymania, wstrzymania i wstrzymania
w czasie okupacji. Wstrzymania wstrzymania w Budzie
Kunickich - górze mała gospodarka, wstrzymania
wstrzymania z 2-3 lat i 20 lat, wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania
górskie wstrzymania, wstrzymania wstrzymania, górze
wstrzymania wstrzymania do wstrzymania, wstrzymania
wstrzymania w Budzie Kunickich, wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania z 2-3 lat, wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania
z 2-3 lat, wstrzymania wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania
wstrzymania wstrzymania wstrzymania wstrzymania

150 85

Przebieg choroby i jej przebieg i jej przebieg.

BUŁAD - GP01

BUŁAD - GP01

BUŁAD - GP01

BUŁAD - GP01

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 304 k.p.k.).

1. o wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie i biegli podali:

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 105 i 107 k.p.k. od świadków:

Sędzię zgłosił strona pozwolę się posłuchać na rozprawie w dniu wskazany przebiegać bez przesady.

Pozostałych świadków i biegłych strony zwolniły od przyrzeczenia. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przyrzeczenia.

Świadków ponownie usunęło do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 300 k.p.k.).

Każdego świadka wzywano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali: 1) *St. Kaptur* *został* *l. 50*; *przebiega* *em 2 V* *(zmetornicy)* *rem* *W* *fioreci* *ure*

ul. Jagiellońska 26 m. 28. Obecnie
 w sprawie obywateli mieszkających w tym miejscu
 ogólnego interesu w tym celu w tym celu
 w Warszawie. 4. 1944. Wobec tego w tym celu
 został utworzony komisja z tegoż Budowy Komunistycznej
 w tym celu z tymże tytułem. Komendant posterunku
 w Warszawie przyjął mnie i posterunkowego ^{Edwarda} ~~Posterunkowego~~
 Polysmę zabrał tych tytułów z Budowy i oddał w ręce
 samodzielną. Po przyjeździe do tej Budowy Komunistycznej
 zastaliśmy tytułów nie trzymali w tym celu zabudowań
 gospodarskich w tym celu. To była rodzina tytułowa i młodzież
 z 4-ech osób.

Jedynym naszymi rozprawy dla tegoż dnia tytułów
 tych nie było przed nie wolno, ale ten posterunek
 mi to oni nie chcieli zrobić. Następnie tytułów
 ci przeszli nos aby nie prowadzić ich nie samodzielnie
 ale zabić boją się, doświadczyć inżynierii. Ja
 nie chciałem do tego domo, ale policjant Edwardyke
 brał ludzkiego z tytułów za tytułów i szedł do karków
 z nimi. Po przyjeździe tych tytułów odjeżdżającym
 strasząc że są tożsamość ich nikt nie potrafi
 tłumaczyć że przed samodzielną nikt nie chce
 nie mi ukazywać tej tytułów.

Ja jestem z tymże przez prezydenta w tym celu
 z tymże tytułów - ale sprawy przez tegoż
 (któ) niechciał na posterunku w Warszawie i
 w tym celu z tytułów nie mi.

2) S. J. Kacyk zabrał 1. 31, tytułów z tegoż Budowy
 Komunistycznej obcy. ^{Edwarda} ~~Posterunkowego~~
 w sprawie obywateli mieszkających w tym miejscu
 w Budowie i tymże tytułów. Dotychczas nie
 pamiętam, ale przyjeżdżając do tego w 1943 r.

miolaćem jak do rotyse demagogicznego puryzmu
 "Mie Jan (nie ciępy już) przemawiać i ani ulgaj
 ry tydu i dluęgo on jako rotyse na to powale
 demagogii na to odpowiedział, jeśli siłcieli
 coży roty do tych siłci i doli." Kiedy Mie
 przemawiać, eufaj, bycie w pałyraute do ja koro
 lopy siłciat co znobie z doli. Na co znowu
 demagogii odpowiedział, "jako sobie przyprowadzić
 sobie ich?" Wini i Mie po przelocuiu
 i przyprowadzić tygotu kurogo przedawcą i celi
 pnie mie mie miolaćem. Miolaćem, dyllis,
 jak Mie stepie przemawiać, miolaćem kurogulu
 a rotyse przemawiać. Mie eliciat eci i celi przyprowadzić
 to ich mie." Wskazuje mi na uprzednie p
 gożony przyprowadzić polcejauci. Miolaćem jako
 postawiony nowy jeden z wielu i celi na koro i miolać
 eos sobie. Dmaji roty siłci siłci i tygotu i celi
 koro i celi - koro tygotu roty roty
 myśli e celi roty. Kiedy roty polcejauci koro
 kurogulu tygotu tygotu - koro tygotu - a koro mie
 koro tygotu tygotu tygotu - koro tygotu demagogii
 Mie tygotu tygotu tygotu i celi do celi i celi
 Mie Jan - i koro i celi.
 rotyse i celi - koro tygotu mie miolaćem
 Mie mie miolaćem tygotu celi koro koro
 koro koro mie koro i celi i celi
 koro - koro mie koro mie i celi koro koro
 ale ja mie koro.
 14. demagogii koro 13. koro o koro demagogii
 koro o koro demagogii koro koro koro
 koro i celi koro mie koro.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 304 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie i biegli podali:

Ks. Henryk Jan 1861, rolnik z Łu. Maryn.

W czasie przesłuchania nie miało być o ile pamiętam do było w 1943.

w miejscowości na polu do młoczenia

jeżeli Ks. Jan oraz Stanisław Kuc ^{do Budzi Kuminicki}

zysłał do szopy demarytowa. To była młocna

rybologia. Stądopie u zony młoc i drogie

dużej. Po wieczorach byłem z żoną co się stanie dalej

nie rozmawiałem. Kiedyś na polu - i powiedziałem

za tymi rybami do szopy. Rybami nie było już

rybów byli byli przyprawami do szopy - ja

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie

zgodnie z przepisami art. 105 i 107 k.p.k. od świadków

Ks. Jan mówił do niego - były rybami o

rybami na demaryt, na demaryt nie było

u ich walna. Kiedy Ks. Jan mówił że rybami

razem do demarytu. Rybami o rybami

o tym co więcej było. Nie wiem gdzie rybami

rybami o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

o rybami. Nie wiem gdzie rybami

W. myślenie: odcięciu mi prosiło nie jest
 zgody i prawdy - gołym prosiło ten podpisem
 by apokaliptycznego mi odcięciu go.
 W. Zgodnie z tym 1 38; rocznie; ten.
 W. Budowlanych kumiecieli; obur.
 W. ciębie odprawy niemieckiej miśniętym
 W. Budowlanych kumiecieli wraz z opem. Dobrze sobie
 W. przypominam sobie mi się i w 1943, czy też
 w 1944 - kiedy gościu krowy nie pastwilo ze
 - bez a gdzie mi konie - kiedy zagrzebały
 i ojciec polecił wracać prosto do domu to i
 w liście miał spotkać się (zawsze i do
 myślało odprowadzić poleć od ojca) któryś to
 moim się odprawy do ciotki demagogicznego
 Słuchaj powiedz mi nie chce słysze o tym
 kumiecieli do czego miśniętym, ojciec zaś roztępił
 mi prosiło i zgody. A moim się kumiecieli
 do kumiecieli i kumiecieli o kumiecieli kumiecieli.
 Zawsze to myślało do kumiecieli i kumiecieli o kumiecieli
 Krowy odprawy niemieckiej kumiecieli po tym kumiecieli
 krowy moim kumiecieli ojca kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 i ten kumiecieli to kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 Krowy ojciec kumiecieli kumiecieli do ojca i kumiecieli kumiecieli
 obecnym kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 Moim kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 kumiecieli go kumiecieli. Zawsze to ojciec moim kumiecieli
 kumiecieli moim kumiecieli - który to kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 kumiecieli kumiecieli. Po odcięciu kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 golem kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 Stanisław kumiecieli by to kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli
 kumiecieli kumiecieli i kumiecieli kumiecieli kumiecieli kumiecieli

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron sądownicze
i jeżeli podali:

Sz. Wojcicki Jan (L. 111) melnik, zam. v Budack
Kuminskich

~~Następnie Przemodniczacy uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 105 i 107 k.p.k. od świadków.~~

Sa. Júp. Fragrante L. es, roble, obco, ram. 4 Bundsch
Kummadach

At ceturksī skupējās mūmiecēdāj' mīeslūcēdāji mī.
Būdy tūmīcēdāc' s' colligiosūi okoro 300 m ab' tūbudomā.

przesłuchać bez przyrzeczenia.
Świadków ponownie usunięto do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 300 k.p.k.).
Wobec braku konieczności tych świadków,

Świadkowie zeznali:

Swieradzkowie zeznają:
Lenczyński zmarł W 1943. Był ogł. w domu usynowić

ustawieciai. Wzyl. kiedy wyzylu na dnogz robocujciu
zyplois i z nim, kucia Janu o biallis krolis za mimi
Jiou, kucie stam iadit. Kiedy rapysiem ziz kucia stam iadit
co on du roli pomsidat, ze jui zy slonicy so ulnywanie"
Kiedy kucie Jan iadit kucia stam iadit, chodit da do
mnie, musis propiliorae du zyplois, bo ja idy do
Janu. Kiedy kucie Jan, stam iadit pomsidat, do zyplois
kucie Janu w stam pomsidat pomsidat pomsidat
stam iadit ze denupisli. Jalis cotts uing. zy doly
opimis. Pomsidat pomsidat. On u cotts Janu. Pomsidat
pomsidat. Jalis cotts pomsidat. He me kucie u
zy pomsidat a cotts. Pomsidat pomsidat. He me
mniey. Pomsidat. He me. Pomsidat pomsidat. He me
a more. Pomsidat. He me. Pomsidat. He me
co do zyplois. Ktozy so pomsidat. Pomsidat. He me
ze to. Pomsidat. He me. Pomsidat. He me
kucie Janu. Pomsidat. He me. Pomsidat. He me
kucie Janu. Pomsidat. He me. Pomsidat. He me
zy pomsidat. He me. Pomsidat. He me

St. Zych. Pol. Kap. 1. 27. 1947. 1947. 1947. 1947.

W cenie obupacj. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
W Budacie. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.
Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat. Pomsidat.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 304 k.p.k.).

W wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz przytoczył treść art. 103 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie

i biegli podali:

W sprawie sędziego (które jest przedmiotem obywatelskiej rozprawy nie ma mowy o tym, aby się nie miało) - miloserdzia podmiotu o rytmach ujętych przez niego - ale nie ma w tym przypadku nie ma - Znaczenie że ja sam raz od siebie wolę być z miloserdzia - Znaczenie tego rytmu - który jedynego (jako) zabitych - Znaczenie, przebiega on przez postać tego wsi

W tym miejscu odpowiadając na pytanie sędziego i sędzi - Znaczenie tego dowodu - Znaczenie tego świadka

Prokurator - nie opowiada

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 105 i 107 k.p.k. od świadków

W postępowaniu prawnym sędziów z prokuratury - Znaczenie tego świadka - Znaczenie tego świadka

Prokurator wnosi o odroczenie rozprawy na piątek - Znaczenie tego świadka

Obrońca - nie opowiada

Sąd po upływie art. 299 § 1 k.p.k. odczytał protokoły z - Znaczenie tego świadka - Znaczenie tego świadka

Pozostałych świadków i biegłych strony zwolniły od przyrzeczenia. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przyrzeczenia.

Świadków ponownie usłano do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 300 k.p.k.).

Każdego świadka używano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali:

Obrońca okr. Lencyn'skiego w nowi o doświadczenie
mistrzowski.

dr. Horak Jan.

W. Horak - doświadczonego pnieścionię stierdus
i w yolo's dyk nie pnieścionię.

(Wyobu klong wsteli wotmelani przez policy granetowg) -

Sąd w tym miejscu wyann'a rakt i liohoda

K-4 8; 9-4; K-4 2-9; K-4 15-9; K-4 19-4;
20-4; K-4 23; K-4 31 oraz K-4 30.

Obrońca okr. Lencyn'skiego przedstawił pnieścionię
Rady Zaliczowej XX Oddziału Wamawskiego Hojki.
Przedstawienie Budowlanego.

Obrońca okr. Lencyn'skiego przedstawił opinie mienionej
w Budoy Wamawskiego stierduskiej i w okr. Lencyn'skiej
w sprawie drugiej woliowat i w dobre - i nie
współpracować z mienioną.

Sąd po odebraniu w/w dokumentów woliowat do
alt sprawy.

W tym miejscu okr. Lencyn'ski doświadczone
mistrzowski: woliowat i w byciu woliowat woliowat
woliowat P.P.R. woliowat P.P.R. - ci do cnieli woliowat

Opisane:

na str. 3-4 rakt "roje" na str. 4-4 mienionej woliowat
na str. 9-4 woliowat "nie woliowat" rakt "akt" woliowat woliowat
Edwardowic na str. 12-4 woliowat woliowat woliowat woliowat
do Budoy Wamawskiego; na str. 15-4 woliowat "woliowat" woliowat
na str. 16-4 "Woliowat" na str. 17-4 woliowat "woliowat" woliowat

Rakt

Na zapytanie Przewodniczącego strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia przewodu sądowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom:

Oskarżyciel *popiera postanowienie zgodne z konkluzją
wyroku akta oskarżenia*

Powód cywilny

Obroncy *osk. denuncjacji i Robótli - wniosek
o uminiejszenie*

Oskarżeni w ostatnim głosie *pełną o uminiejszenie*

Sąd udał się na naradę. Po powrocie do sali Przewodniczący ogłosił publicznie sporządzoną na piśmie sentencję wyroku oraz przytoczył ustnie najważniejsze powody wyroku i wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Rozprawę zamknięto o godz. *15-45* min.

Przewodniczący

Protokolant

z aktami osk. wyroku
" "

Peulot

W I R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 1951r.--

Sąd Wojewódzki dla województwa warszawskiego w Warsza-
wie w Wydziale IV Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący A. Górski
Zawnicy: D. Rijońkowski,
J. Suchanek

Protokółant A. Balcer

w obecności prokuratora Wojtulewicza

rozpoznawszy dnia 24 kwietnia 1951r.-- sprawą:

1) LESZCZYŃSKIEGO Jana, urodz. 1.IV.1905r. w Budach Kumińskich,
syna Ignacego i Feliksy z Matusiaków,

2) S O B O T K I Zygmunta, s. Władysława i Julianny z Bankiewi-
czów, ur. 21.XI.1906r. w Budach Kumińskich,--

I. oskarżonego o to, że wiosną 1944r. (daty bliżej nie ustalono) na
terenie Gromady Budy Kumińskie gm. Jakubów, pow. Mińsk -
Mazow., idąc na rękę władzy państwa niemieckiego ujął i oddał w rę-
ce policji granatowej 4-ech obywateli narodowości żydowskiej, o nie
ustalonych nazwiskach - w następstwie czego zostali rozstrzelani
przez policję granatową.-

Czynem powyższym dopuścił się przestępstwa z art. 1 p. 2 Dekr. z dn.
31.VIII.1944r.--

II. osk. o to, że: wiosną 1944r. (Daty bliżej nie ustalono) na te-
renie gromady Budy Kumińskie gm. Jakubów, pow. Mińsk - Mazow., idąc
na rękę władzy państwa niemieckiego, działał na szkodę osób prze-
śladowanych przez władze niemieckie ze względów narodowościowych
w ten sposób, że powiadomił posterunek policji granatowej w Kaku-
szynie, że we wsi Budy Kumińskie ukrywają się 4-ry osoby narodo-
wości żydowskiej, w wyniku czego zostali rozstrzelani, przez przy-
byłą tam policję granatową.-

Czynem powyższym dopuścił się przestępstwa z art. 1 p. 2 Dekr. z dnia

31.VIII.1944r.-

o r z e k ę :

Oskarżonych Leszczyńskiego Jana i Sobótkę Zygmunta u z n a ć
Winnymi:- że wiosną w 1944r. we wsi Budy Kumińskie pow. Mińsk -
 Mazowiecki, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego działali
 w inny sposób niż przewidziany w art. 1 Dekr. z dnia 31.VIII.1944r.
 na szkodę osób spośród ludności cywilnej przez to, że osk.
 Leszczyński Jan, jako sołtys gromady Budy Kumińskie wysłał
 osk. Sobótkę Zygmunta, jako gońca gromadzkiego do policji za
 granatowej w Kałuszynie, aby zawiadomił policję o zatrzymaniu
 przez Jana Kucia czterech (4) osób narodowości żydowskiej, zaś
 osk. Sobótkę Zygmunta zawiadomił następnie policję w Kałuszynie -
 skutkiem czego przyjechało dwóch policjantów granatowych, któ-
 rzy rozstrzelali zatrzymanych Żydów, czym dopuścili się przes-
 tępstwa z art. 2 Dekr. z dnia 31.VIII.1944r. i za to

s k a z a ć i c h

na zasadzie art. 2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944r. na karę wię-
 zienia po (3) trzy lata każdego.- Na zasadzie art. 7 cyt. Dekr.
 orzeka się w stosunku do oskarżonych utratę praw publicznych i
 obywatelskich praw honorowych na okres lat dwóch. Na zasadzie art.
 58 K.K. zaliczyć na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności
 okres tymczasowego aresztowania skazanemu Leszczyńskiemu Jano-
 wi od dnia 11.VIII.1950r. do dnia 24.IV.1951r., zaś skazanemu
 Sobótkę Zygmuntovi od dnia 29.X.1950r. do dnia 24.IV.1951r.-

Na zasadzie art. 439 § 1 K.P.K. i art. 8 i 9 Dekr. o
 opłatach sądowych w sprawach karnych - zasądza obu oskarżonych
 na uiszczenie opłaty sądowej po 150 zł. każdego i na solidarne
 poniesienie kosztów postępowania.-

U Z A S A D N I E N I E .-

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan
 faktyczny:

Oskarżony Leszczyński Jan i oskarżony Sobótkę Zygmunta
 mieszkali w czasie okupacji niemieckiej we wsi Budy Kumińskie,
 pow. Mińsk - Mazowiecki, gdzie pracowali na swoich gospodarstwach

rolnych.-

Osk. Leszczyński posiada gospodarstwo rolne, składające się z 5 ha i 60 arów ziemi, zaś gospodarstwo rolne osk. Sobótki składa się z 2 ha i 20 arów pola. Nadto osk. Leszczyński pełnił w czasie okupacji obowiązki sołtysa we wsi Budy Kuźmińskie, zaś osk. Sobótka był gońcem gromadzkim.-

Na wiosnę 1944r. Kuć Jan, rolnik zam. we wsi Budy Kuźmińskie, ujął w lesie rodzinę żydowską, składającą się z czterech osób t.j. z ojca, matki i z dwojga dzieci i przyprowadził tych żydów do osk. Leszczyńskiego, jako sołtysa gromady i zażądał od niego, aby zawiadomił o tym policję granatową w Kałuszynie.-

Osk. Leszczyński wysłał w tym celu osk. Sobótkę, jako gońca gromadzkiego na posterunek policji granatowej w Kałuszynie. W tym czasie, kiedy osk. Sobótka udał się na policję do Kałuszyna, Żydzi przebywali obok gospodarstwa Osk. Leszczyńskiego. Po pewnym czasie przyjechali dwaj policjanci z posterunku w Kałuszynie,- i rozstrzelali na miejscu zatrzymanych żydów.- Osk. Leszczyński wywiózł następnie pomordowanych w pole i tam ich zakopał.-

Powyższe ustalono na podstawie zeznań św. Wasaka Jana, złożonych w toku śledztwa (K.16) i na rozprawie sądowej, św. Gołębiowskiego Wojciecha (K.9), oraz na podstawie wyjaśnień osk. Sobótki złożonych w toku śledztwa (K.33).-

W czynach oskarżonych mieszczą się znamiona przestępstwa z art. 2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944r.-

Oskarżeni na rozprawie nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i zeznania swoje, złożone w toku śledztwa - odwołali.-

Ustalenia swoje poczynił Sąd dlatego na podstawie zeznań św. Wasaka, złożonych na rozprawie i w toku śledztwa na K.16, na podstawie zeznań św. Gołębiowskiego i na podstawie wyjaśnień osk.

Sobótki, złożonych w śledztwie (K.33), albowiem zeznania św. Wasaka złożone w śledztwie (K.16) i św. Gołębiowskiego (K.9) pokrywają się z wyjaśnieniami osk. Sobótki złożonymi w śledztwie (K.33).- Wprawdzie św. Wasak zmienił nieco swoje zeznania złożone na rozprawie sądowej, podając, że do policji poszedł Kuć Jan, a nie osk. Sobótka, po odczytaniu jednak zeznań tego świadka złożonych w śledztwie (K.16) w trybie art. 299 § 1 K.P.K., Sąd zeznania przyjął za wiarygodne, jako zgodne z zeznaniami św. Gołębiowskiego (K.9).- Nadto św. Wasak zeznał zarówno w śledztwie (K.16) jak i na rozprawie sądowej, że widział, jak żydów doprowadzili do osk. Leszczyńskiego, Kuć Jan i Kuć Stanisław.- Na podstawie tych zeznań Sąd ustalił, że ujęcia żydów dokonali Kucio- wie, a nie osk. Leszczyński, którego rola, jak również i rola osk. Sobótki ograniczyła się jedynie do dalszych czynności - zmierzających do oddania zatrzymanych przez Kuciów żydów w ręce władzy okupanta i zgodnie z uchwałą całej Izby Karnej S.N. z dnia 2.II.1951r. Nr.k.1076/50 czynობu oskarżonych stanowią przestępstwo z art. 2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944r.-

Przy wymiarze kary wziął Sąd pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą, że oskarżeni pełnili pewne funkcje w ramach administracji gromady, a zatem obawiali się okupanta, który wydawał zarządzenia odnośnie postępowania z żydami przebywającymi na terenie wsi, że obaj oskarżeni, to ludzie prości bez żadnego wyrobienia społecznego i politycznego, że nie byli dotychczas karani, że przestępstwo przez nich popełnione jest wypadkiem osobnym, że w innych wypadkach pomagali żydom.-

W uwzględnieniu tych okoliczności łagodzących Sąd wy-
wymierzył obu oskarżonym najniższą karę, przewidzianą w art.
2 Dekretu z dnia 31.VIII.1944r.-

Zamieszkałe w miejscowości
Włodzisław
Przewodniczący Wydziału
Bf

PROTOKÓŁ
przesłuchania podejrzanego

Minsk - Mar

dnia 5-XI

1945

Franklin Lyman.

Oficer Śledczy

Gov. Under

Bezpieczeństwa Publicznego w

Minck - Mar.

przesłuchał w charakterze podejrzanego

Nazwisko i imię

Henryk Jan
Ignacy Feliksa

Imiona rodziców

Ignacy J. Janeczko

Data i miejsce urodzenia

Miejsce zamieszkania

Narodowość

Obywatelstwo

Wyznanie

Zajęcie

Zawód

Wykształcenie

Przynależność do R, K, U

Stopień wojskowy

Stosunek do służby wojskowej

Stan rodzinny

Stan majatkowy

Odznaczenia i ordery

Károlyosé

Pytanie Co wiemy wiadomo o Solstycjach?
Odpowiedź:

Odpowiedź. Wiadomo mi, że jest in Sobotka
Zygmunt w okresie okupacji niemieckiej
w miesiecu czerwiecu lub lipcu 1943 roku

(daty i doktryna nie pamiętam), dostał
polecenie od Kucia Jana obecnie nie
Wiadomo, czy

zje. aby samelazował do policji francu-
 skiej w Katunynie, że została, usta-
 nowiona ob. narodowości żydowskiej
 składająca się z jednego dzieła. Na
 prośbę Kucia Jana Sołtka zgo-
 nił i wyraził zgodę, że go samelaz-
 ować układe się na posterunek policji
 francuskiej w Katunynie meldując
 policji o powyższym. Około godziny
 czwartej przedchodząc dwoma mężczyznami
 i policjantów francuskich, którzy
 po przyjeździe zatrzymali rodzinę ob.
 narodowości żydowskiej na drodze
 Fkaczkę Fakind i tam ich zatrzymali
 Landerau i Sołtka. z Katunynie
 jeneru nie wrócił do domu gdyż
 od niego pociąg matcowiast policja-
 nej francuskiej przyjechał rowerami.
 Po zabiciu w/w. za rękopisem ich.
 na drodze Fkaczkę a po pewnym
 czasie jak pojeźdźcy francuskiej odjechał
 ja pociągami ich w miejsce miejsce
 na Wier. Dudy - kumirskie. Zmian
 wrytko. Prośbę napisany zgodni
 i innych nie po udzieleniu podpisu.

Pociągach
 Oficer Nadory
 Mały.

Zernat
 Kierownicy Jari

PROTOKÓŁ

przesłuchania podejrzanego

Minsk-Mazowiecki, dnia 11. listopada 1950 r.

Przebiegał Han
Oficer Sledczy Pow. Minsk
Bezpieczeństwa Publicznego Minsk-Mazowiecki

przesłuchal w charakterze podejrzanego

Nazwisko i imię Sobolha Zygmunt
Imiona rodziców Władysław i Juliana z Bankiewiczów
Data i miejsce urodzenia 21. II. 1906 Budy-Kuminiński pow. Minsk-Ma
Miejsce zamieszkania Budy-Kuminiński gm. Jakubów pow. Minsk-M
Narodowość polska Obywatelstwo polskie
Wyznanie - Zajęcie przy gospodarce rolnej
Zawód rolnik Wykształcenie 5-letnie szkoły powsz
Przynależność do R. K. U. Minsk-Mazow. Stopień wojskowy nie posiada

Stosunek do służby wojskowej nie służył
Stan rodzinny żonaty dwójka dzieci od 5 lat do 18 miesięcy
Stan majątkowy 2 ha 20 arów ziem
Odznaczenia i ordery nie posiada
Karalność nie ma kar

Pytanie: Co wam wiadomo o Lemerynskim Janu?
Odpowiedź: Wiadomo mi jest, że w czasie okupacji
militarnej kiedy Lemeryński Jan pełnił funkcję
sołtysa był wrogo nastawiony do władzy
kucharskiej, gdyż kłócił się z kontyngentem
rolniczym i musiał owar wyprząć biedną ludność
do Niemiec na roboty przymusowe natomiast

bogary wieklich uchylat Dobrze byt interesowa-
wany do Wladz niemieckich i stany mywat z
nimi blizne kontakty. Na wie wysocy go nary-
wali "szpiech niemiecki". Po odrychowaniu niepodle-
glosci woinnie jonal grubie biedna ludnosc
pierz nahtadawie wysolich podatkow, a boga-
ry wiekliche uchylat woinas hebrwali si matow-
ku chlapcy i zwalili Senarynskiego z roltysa.
W okresie okupacji niemieckiej Senarynski Jan
wspolnie z Kuciem Janem ujeli Sata-wodnie
ob. narodowosci rydowskiej skladajacy si z 4-ch
osob, ukrywajacy si w klatce Bady-Kuminski i do-
prowadzili ich do Senarynskiego Jana. Po zapro-
wadzeniu do zabudowalni Senarynski Jan pry-
siedl do mnie i nakazal mi abym szedl
do Jontewitshu policyi granatowej w Katunym
i Jontewitshu zameldowalb, ze Senarynski i Jan ujeli
4-ch ob. narodowosci rydowskiej i znajduja si
u roltysa. Ja Jontewitshu nie chialem isi, bo
si balem, lecz Senarynski kando odpowiedzial,
ze mnie isi, bo jak mi puzle to on puzdzi
sam i reuma imaciej zatat. Ja boje nie
chial Senarynskiego zedatkiem se do Jontewitshu
policyi granatowej w Katunym meldujac policyi
ze Senarynski wspolnie z Kuciem ujeli
4-ch ob. narodowosci rydowskiej i znajduja si
u roltysa. Jedem z policjantow odpowiedzial, ze
zaraz tam pojedzie i ja wrocilem z powrotem

Zygmunt Szolanka

do domu i do wsi Budy-Kuminiskie 219
Jahubów. Po upływie około 2ch godzin przyjechało dwóch
policjantów granatowych prawdopodobnie Graflitz i
Wormiak i ustrzelali z broni ob. nawiązaniu ryko-
westu i zabudowań leningradzkiego Gaius ram.
Budy-Kuminiskie, a następnie odjechali do Kataryn-
sowskemu wyzłko.

Protokół napisany zgodnie z
po odebraniu podpisu

Pierwszy
oficer i drugi
policjant

remat
Frygman Goliński